

hvad er det så, der gør en forskel, når vi ser bort fra byrdefordelingsregler, refusioner og lign.?

Vender vi blikket derhen, hvor væksten i beskæftigelsen specielt har fundet sted, er det i de videnstunge erhverv inden for højteknologi og specialiserede serviceerhverv. Disse erhverv er især lokaliseret omkring København og omkring Århus-Vejle. Her har de nævnte regioner nydt godt af et fordelagtigt udgangspunkt og evnen til at overgå de øvrige regioner op gennem 1990'erne. Men uanset at det er her, at både vækst i befolkning og arbejdspladser har fundet sted, så fortsatte udligningen af indkomstforskellene i Danmark helt frem til 1997.

Så er der en gruppe på cirka 29 kommuner, som gennem en længere årrække har haft en meget svag erhvervsudvikling. De udsatte enkeltkommuner er lokaliseret på øer eller langt fra de stærke bycentre. Og det er vel især de særlig udsatte områder, vi skal have fokus på, når vi taler om særlige initiativer til fremme af en ligelig udvikling.

Debatten om en regional udvikling afslører desværre ofte nogle regionalchauvinistiske holdninger, så somme tider kan jeg blive helt i tvivl om, hvad det egentlig er, der er vigtigt.

Det, der tilsyneladende spiller en rolle for et områdes vækst, er tre ting: dels den nationale vækst, dels regionernes erhvervsstruktur og endelig regionernes konkurrenceevne i forhold til andre regioner. Ikke mindst det sidste er særdeles vigtigt.

Hermed er også sagt, at det ikke er nok at studere den aktuelle erhvervsstruktur. Fremtidig vækst forudsætter en god konkurrenceevne. Derfor er der også god grund til løbende overvågning af regionernes udvikling, så der kan gøres en indsats i tide. F.eks. er industrien i stort omfang flyttet på landet, og landkommunerne har i en periode haft en positiv vækst, hvad angår indkomster, og det helt op til midten af 1990'erne.

Men det må forventes, at kun den videnstunge del af industrien vil overleve, også i landkommunerne, og det er dér, beskæftigelsen vil stige. F.eks. er sådan noget som vindmøller en videnstung industri i en landkommune.

Mens væksten i den samlede beskæftigelse i perioden 1993-98 i de videnstunge erhverv har været på 11,6 pct., så har landsgennemsnittet kun været på 4,4 pct. Jeg synes, det giver stof til eftertanke.

Det skal her siges, at antallet af offentligt ansatte ikke har en afgørende effekt på en regions vækst på længere sigt.

Udgangspunktet, når vi taler social- og arbejdsmarkedspolitik, er, at der skal være lige muligheder for alle og plads til alle på arbejdsmarkedet. Synspunktet støttes af en række foranstaltninger og ordninger. Spørgsmålet bliver, hvor langt vi har råd til at overføre dette synspunkt til regionalpolitikken. Får vi råd til en udvikling af de svageste områder, således at levevilkårene overalt bliver de samme? Målet er godt og som sagt, Det Radikale Venstre støtter målet.

Alle de initiativer, der nu er sat i gang, vil hen ad vejen bidrage til, at vi får et mere realistisk billede af, hvad der ud fra en makroøkonomisk vurdering vil være fornuftigt. For selvfølgelig kan vi f.eks. oprette en masse offentlige eller offentligt støttede arbejdspladser i udkantområderne, men det er ikke bæredygtigt.

Vi ved alle, at planøkonomi har sine grænser. Jeg tror f.eks. mere på udbredelsen af IT. Men som sagt, der skal en bred vifte af indsats til, og vi ved ikke præcis, hvordan de skal spille sammen. Foreløbig blæser de klare svar i vinden.

Det Radikale Venstre ser frem til det videre arbejde i forlængelse af det fremsatte forslag til vedtagelse fra S, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Ikke mindst er der perspektiv i de regionalpolitiske konsekvensvurderinger. Der er meget, der skal samtænkes i den forbindelse.

Jeg vil da også her anbefale, da jeg ved, det er en meget kompliceret og også langstrakt affære, at vi benytter den viden, der allerede er samlet i nogle af forskningsmiljøerne, ikke mindst i AKF, der jo er verdensmester i regionaløkonomiske modeller. Men dette bare lige sagt for at vi ikke skal begynde at opfinde den dybe tallerken en gang til.

Helge Bo Jensen (EL):

Redegørelsen er noget præget af hurraord og hensigtserklæringer – gode hensigtserklæringer, bevares. Redegørelsen glimrer ved at køre videre i vante vækstfilosofibaner, og det er jo noget absurd, synes vi, når man tænker på, at den skæve økonomiske udvikling er en følge af globaliseringen og af markedets måde at fungere på. Det er markedet, der først og fremmest slår vores lokalsamfund ihjel. Det er markedet, der skaber den skæve økonomiske udvikling.